

РЕШЕНИЕ

№ 17988

гр. София, 27.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 02.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2125** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс
(АПК) във вр.чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. В. М., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 5627 от 31.12.2024
г. по НАХД № 10499/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение
(НО), 132-и състав, с което е изменено Наказателно постановление (НП) № СО-ОД-Н-24-07-021
ОТ 06.06.2024г., издадено от И. З. П. - заместник-кмет на Столична община, направление
„Транспорт и градска мобилност“, по отношение на наложено на касатора, на основание чл.
154а, ал. 2 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община
(НОДТСО), административно наказание „глоба“ в размер на 5000,00 /пет хиляди/ лева за
нарушение на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, като размера на глобата е намален на 2 500 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен
акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон и неправилно
установена фактическа обстановка. Касаторът поддържа, че не безспорно доказано, че именно
той е осъществил от обективна и субективна страна състава на вмененото нарушение, поради
което неправилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Намира за
неправилно доводите на СРС за липса на допуснати съществени процесуални нарушения в
процедурата по установяване и санкциониране на нарушението, осъществено под формата на
допустителство. Твърди, че между проявите на допустителя и извършителя на нарушението

следва да съществува причинна връзка, доколкото бездействието на първия субект улеснява реализирането на противоправната дейност на втория, а бездействието, при установено законово задължение за активно поведение, е неправомерно, само ако съществува обективна възможност допустителят да осуети нарушението на извършителя. Счита, че отговорността за допустителство не може да възникне само по силата на притежаваното от съответно лице особено качество, без да се отчете, както конкретно извършеното от него деяние, така и деянието на определен работник или служител, който му е подчинен в рамките на съответна организация, изпълващо признаците на състав на административно нарушение. Излага подробни съображения защо счита, че актосъставителят и АНО не са отразили конкретика относно действията, които е следвало да предприеме жалбоподателят, в качеството си на технически ръководител на строителния обект, нито са посочили какво е нарушението, което се твърди, че е било допуснато от техническия ръководител и кой е неговият извършител -подчинено на жалбоподателя физическо лице или лица, съобразно изискването на чл.135 от НОДТСО.

Счита, че административнонаказващият орган (АНО) е приложил неправилно санкционната разпоредба на чл.154а, ал.2 от НОДТСО и незаконосъобразно е наложил глоба в максимален размер, което счита за явно несправедливо. Претендира отмяна на оспореното решение, както и на НП.

В с.з., касаторът, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Заместник кмет на СО, направление „Транспорт и градска мобилност“, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна, а обжалваното решение за валидно, допустимо и правилно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна районният съд е приел, че на 12.03.2024г. свидетелите Ю. Д. Д. и К. К. В. – инспектори към Столичен инспекторат - Столична община, посетили строителен обект „Проектиране и строителство на участък от трета метролиния от км. 3+460,00у, находящ се в [населено място], район „С.“, Метростанция 3, кръстовището между [улица], [улица]и [улица]. Технически ръководител на обекта бил касаторът Н. М.. В хода на проверката инспекторите констатирали, че в обекта се извършват СМР без налично устройство за измиване на ходовата част на излизащите строителни машини. На място, свидетелите възприели следи от кал, излизащи от обекта и замърсяване в областта на околните улици и блоково пространство. В обекта се намирали камиони, които излизали с непочистена ходова част.

Във връзка с горното, на касатора М. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 24-07-021/12.03.2024г. за нарушение на разпоредбата на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от Наредба за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО). Актът бил връчен на санкционираното лице на датата на неговото съставяне, като в графата за обяснения и възражения, същият вписал, че СМР-та в обекта се извършват съгласно одобрен проект, като почистването на гуми се извършвало с помощта на водоноска и двама строителни работници. Към АУАН бил приложен и снимков материал.

Въз основа на съставения АУАН, на 06.06.2024 г. заместник-кметът на Столична община, направление „Транспорт и градска мобилност“ издал и атакуваното Наказателно постановление № СО-24-07-021/06.06.2024г г., с което на основание чл. 154а, ал. 2 от НОДТСО, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на Н. М. била наложена „глоба“ в размер на 5000,00 /пет хиляди/ лева.

Съдът е кредитирал показанията на свид. Ю. Д. (актосъставител) и св. К. В. – свидетел по акта, като обективни, логични и последователни, доколкото той е взел непосредствено участие в предприетата текуща контролна проверка и е съставил АУАН. От тях е извел факта на констатирано отсъствие на устройство за измиване на механизацията, напускаща строителния обект, като според строителната документация отговорността за спазване на строителните правила тежала върху М., като технически ръководител към строителя.

Съдът е подложил на анализ показанията и представената от касатора фактура № [ЕГН]/30.03.2024г. и протоколи за извършени услуги, като е приел, че същите макар и да се отнасят до предоставена на обекта услуга „водоноска“, не може да се приеме, че тези услуги са били предназначени именно за измиване ходовата част на разположената в обекта строителна техника респ. на строителните машини, излизащи от обекта.

От правна страна съдът е приел, че в АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и при спазване на сроковете по чл.34 от ЗАНН, при липса на допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени процесуални нарушения. Изложил е доводи, че АУАН и НП отговарят на императивните изисквания на чл. 42, ал. 1, т.3, т. 4 и т.5 от ЗАНН респ. чл.57, ал., т.5 и т.6 ЗАНН.

Съдът е анализирал вменената за нарушена разпоредба на чл. 29а, ал. 1, т. 17 от НОДТСО, както и санкционната норма на чл.154а, ал.2, вр.ал.1 от НОДТСО, въз основа на които е извел извод, че е осъществен състава на посоченото нарушение, но е приел, че са налице обстоятелства за намаляване на наложената санкция и е определил такава по справедливост в размер на 2 500 лв.

Анализирани са и нормите на чл.10 и чл.24 от ЗАНН, както и тази на чл.135 от НОДТСО, при което е изведен извод, че законосъобразното ангажиране на отговорността на М. в качеството му на технически ръководител на строителния обект за допустителство на нарушение по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО, предполага установяването на следните елементи: физическо лице, притежаващо особено ръководно качество в определена йерархия, пасивно негово поведение - бездействие, изразено посредством съзнателно неупражнен контрол, с цел да се предотврати нарушение на пряко подчинени лица, натоварени с физическото изпълнение на строително-монтажни работи, ремонтни дейности или дейности по премахване на строежи, които извършват своята дейност в противовес на забраната на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, постановено при правилно приложение на материалния закон.

При вярно и точно установена фактическа обстановка районният съд е извел обосновани и правилни изводи. Напълно се споделят изводите на СРС, че при издаването на АУАН и впоследствие на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

И. В. М. е санкциониран за извършено нарушение на чл.29а, ал.1, т.6 от НОДТСО, която забранява транспортирането на строителни отпадъци и земни маси без издадено направление по реда на НУОПОЧТСО.

В АУАН и НП нарушението е описано по единен и безпротиворечив начин.

Разпоредбата на чл.160, ал.1 от ЗУТ дефинира като участници в процеса на строителството - възложителят, строителят, проектантът, консултантът, физическото лице, упражняващо технически контрол за част "Конструктивна", техническият ръководител и доставчикът на машини, съоръжения и технологично оборудване.

Съгласно чл.163, ал.1 от ЗУТ строителят е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата техническа правоспособност, което по писмен договор с възложителя изпълнява строежа в съответствие с издадените строителни книжа. Разпоредбата на чл.163а, ал.1 от ЗУТ урежда задължение за строителя да назначи по трудов

договор технически правоспособни лица, които да извършват техническо ръководство на строежите. По силата на чл.163а, ал.4 от ЗУТ техническият ръководител е строителен инженер, архитект или строителен техник, който ръководи строителните работи и осигурява изпълнение на отговорностите по чл. 163, ал. 2, т. 1 - 5, а за строежите по чл. 14, ал. 2 от Закона за К. на строителите - и отговорностите по чл. 168, ал. 1 и по чл. 169б, ал. 1. Препращащата норма на чл.163а, ал.4 от ЗУТ прави техническият ръководител отговорен за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа, с изискванията на чл. 169, ал. 1 и 3 от ЗУТ и с правилата за изпълнение на СМР и на мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка, както и за изпълнението на СМР с материали, изделия, продукти и други в съответствие с основните изисквания към строежите (чл.163, ал.2, т.1-2 от ЗУТ).

Вменената за нарушена разпоредба на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО забранява императивно извършването на СМР, ремонтни дейности и премахване на строежи без устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект.

По силата на чл.24, ал.2 от ЗАНН за административни нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации, отговарят работниците и служителите, които са ги извършили, както и ръководителите, които са наредили или допуснали да бъдат извършени. Съгласно чл.135 от НОДТСО, вр. чл.10 от ЗАНН, собственик или длъжностно лице, което нареди или съзнателно допусне негов подчинен да извърши нарушение по тази наредба се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение.

Обосновано въз основа на доказателствената съвкупност (писмени, гласни и веществени доказателства) районният съд е приел за доказано нарушението по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО. Липсата на визираното в разпоредбата устройство се установява по безпротиворечив начин от показанията на актосъставителя, които са съответни на констатациите в АУАН и на снимковия материал, на който се установява строителна площадка без визираното устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект, при налични следи от кал, следващи именно от процесния обект, като не са били налице почистващи съоръжения.

Представената от наказаното лице фактура за услуга „водоноска“ не удостоверява по какъвто и да е начин, че услугите, които отразява същата са били насочени именно към почистване на ходовата част на строителните машини, излизащи от конкретния строителен обект, на който е извършена проверката. Още повече, че по делото са събрани и писмени доказателства – снимков материал, подкрепящи изводите на проверяващите органи.

Процесното нарушение на чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО е осъществено чрез бездействие – липса на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект. При него обективно не може да бъде описано някакво активно поведение от страна на работниците на строителния обект.

По-нататък, при наличие на нормативно задължение за техническия ръководител на строителния обект (чл.163а, ал.4 от ЗУТ) и вменената му отговорност за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа, с правилата за изпълнение на СМР и на мерките за опазване на живота и здравето на хората на строителната площадка (чл.163, ал.2, т.1-2 от ЗУТ), неоснователно е възражението на касатора, че описанието на нарушението за допустителство да включва: в какво конкретно се изразява неупражненият контрол: кое е това конкретно длъжностно лице или лица – служители на обекта, които са извършили нарушението.

Описанието на процесното нарушение не следва да включва посочването на издадена на заповед или указание до пряко подчинени лица във връзка с извършването на СМР и изискването за изграждане или ползване на устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, включително непредприето спиране на СМР, неприсъствие на обекта с цел осъществяване на

текущ контрол върху дейността на подчинените работници, липса на създадена организация за осигуряване на необходимата почистваща техническа апаратура и изграждането на заложената инвестиционния проект площадка, пригодена за тази цел, недопускане затрупването и вече изградената площадка със земна маса, правеща негодно използването ѝ по предназначение, бездействие по повод снабдяване с водоизточник чрез свързване на измиващото устройство.

Спецификата на спора в случая се състои в повдигнато административно обвинение на техническия ръководител на обекта за допустителство на така установеното нарушение. Правния характер на допустителството като особен вид нарушение, изпълнено чрез бездействие, при което едно лице не се противопоставя на определено противоправно поведение (престъпление или нарушение), реализирано от друго, въпреки че по закон е длъжно да стори това. Съгласно чл. 10 от ЗАНН допустителството е наказуемо само в предвидените в закона случаи. Разпоредбата урежда случаите при които е възможно да бъде ангажирана отговорността за допустителство на физически лица, и е допълнена с чл.24 ал.2 от ЗАНН относно личната отговорност на ръководители, работници и служители при нарушения, извършени при осъществяване дейността на предприятия, учреждения и организации. Допустителството по своя обхват предполага действия или бездействия на лицето, което е довело до определено поведение на трети лица и съответно до настъпване на събитието, което съставлява административно нарушение.

В случая не е допуснато нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН при описание на противоправното поведение на М., в качеството му на технически ръководител на строителния обект.

След като нарушената разпоредба изисква активно поведение (наличие на съоръжение) и техническият ръководител носи отговорност за спазване на свое нормативно задължение (за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа и с правилата за изпълнение на СМР), то липсата на това съоръжение е напълно достатъчна за описанието на вмененото допустителство. Също така, след като на строителния обект липсва изискуемото съгласно чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО устройство, няма никакво значение с какви действия работниците не са го осигурили, тъй като то обективно липсва, респ. какви активни действия е следвало да предприеме отговорното лице – технически ръководител, тъй като противоправният резултат е налице – на строителния обект липсва устройство за измиване на ходовата част на строителните машини, излизащи от строителния обект.

По изложените съображения и макар описанието на нарушението в АУАН и НП формално да възпроизвежда съдържанието на нарушената разпоредба, то е напълно достатъчно, за да разбере уличеното лице повдигнатото му административнонаказателно обвинение, респ. да организира защитата си срещу него, а на съда – да осъществи съдебен контрол за законосъобразност. Указание в тази насока е защитното поведение на уличеното лице при връчване на екземпляр на АУАН, в който е направил възражения по така вмененото му нарушение.

Правилно СРС е приел, че наложената глобата следва да се определи в размер около средния и е намалил същата на 2 500 лв. Цитираният размер от 2 500 лв. е напълно справедлив, предвид и факта, че вследствие на извършеното нарушение е предизвикано реално замърсяване на намиращите се около строителния около улици, което потенциално води до затруднение в движението на ППС и граждани.

С оглед горното, съдът намира, че административнонаказателната отговорност на И. М. за допустителство на нарушение по чл.29а, ал.1, т.17 от НОДТСО е правилно и законосъобразно ангажирана.

При съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите за издадени от компетентни длъжностни лица и

в сроковете по чл.34 от ЗАНН, съществува правно единство между описаното като нарушение, текстово и цифрово, в акта и в наказателното постановление, при правилно приложение на нарушената и санкционни разпоредби на чл.29а, ал.1, т.17 и чл.154а, ал.2 от НОДТСО.

По изложените съображения решението като правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, изр.1, пр.1 от АПК, Административен съд - София град, XXV-ти касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5627 от 31.12.2024 г. по НАХД № 10499/2024 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 132-и състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: